

कृत. 236, 2.

तुष् m. 1) *Hülse des Reises, Getreides u. s. w., Spelze* AK. 2, 9, 22. H. 1182. an. 2, 562. MED. sb. 13. AV. 9, 6, 16. 11, 1, 12, 29. 3, 5. वर्षवृद्ध-
मुपं यच्छ्रुं तुष् पलावानप तद्विनक्तु 12, 3, 19. तुषैर्वा फलीकरणैर्देवा
द्विपर्यन्तेभ्यो रत्नोसि निर्भन्नं AIT. BR. 2, 7, 9. ÇAT. BR. 1, 1, 4, 21. ऽपक्व
7, 2, 1, 7. KĪTJ. ÇR. 17, 1, 23. TBR. 1, 6, 5, 5. ĀÇV. GRHJ. 4, 9. KAUC. 42. M.
4, 78. 8, 250. JĀGŪ. 1, 139. MBH. 5, 5183. 13, 5013. SUÇR. 1, 108, 12. 107,
18. 108, 6. 138, 14. 2, 42, 2. ब्रीह्रीन् त्रिकामसि मितोत्तमतएडुलाव्यान्को
नाम भोस्तुषकपोपकितान्कितार्थि PRAB. 29, 13. तुषेणापि परित्यक्ता न
प्रोक्तं तपडुलाः HIT. I, 31. तुषानल AK. 3, 4, 20, 205. TRIK. 1, 1, 69.
H. 1101. तुषानलकणप्रायाश्च भूषणवः DHŪRTAS. 74, 2. पुरा तुषामाविष
ह्रयते द्विः DRAUP. 6, 21. मा तुषामिरिवानर्चिर्धूमायस्व त्रिजीविषुः MBH.
5, 4307. 12, 5265. Vgl. अतुष, उत्तुष, निस्तुष, तुष्क. — 2) *Terminalia*
Bellerica AK. 2, 4, 2, 39. H. an. MED.

तुषप्रक (तुष् + प्रक) m. Feuer (die Hülsen ergreifend) TRIK. 1, 1, 66.

तुषज (तुष् + ज) adj. aus Hülsen entstanden u. s. w. P. 6, 2, 82.

तुषजक (viell. von तुषज) m. N. pr. eines Çūdra P. 8, 2, 83, Sch.

तुषधान्य (तुष् + धा^०) n. Hülsenfrucht VARĀH. BRH. S. 13, 4. 7. 11. 16,
4. 40(39), 4.

तुषवन (तुष् + वन) N. pr. einer Gegend VARĀH. BRH. S. 14, 15. तुव-
वन v. l.

तुषसार m. = तुषप्रक Feuer ÇABDAM. im ÇKDR.

तुषस्प m. N. pr. eines Mannes in einer Inschr. in Z. f. d. K. d. M. 4,
166. fgg.

तुषाम्बु (तुष् + अम्बु) m. saurer Reis- oder Gerstenschleim SUÇR. 1, 192,
16. — Vgl. तुषोदक.

तुषार UNĀDIS. 3, 139. 1) adj. f. अत्रा kalt (m. Frost, Kälte) AK. 1, 1, 2,
21. H. 1385. an. 3, 561. MED. r. 164. सतुषारशीकरः — वनानिलः RAGH.
9, 68. अयो हि तप्तय न वारिधारा स्वाडुः सुगन्धिः स्वदते तुषारा NAISH.
3, 93. Vgl. तुषारकिरण, ऽरश्मि. — 2) m. a) *Nebel, Thau, Reif, Schnee* AK.
1, 1, 2, 19. TRIK. 3, 3, 333. H. 1072. H. an. MED. पूर्वाचन्द्रमिव व्योम्नि तु-
षारवृत्तमण्डलम् MBH. 9, 3632. R. 1, 49, 17. तुषारारुणामण्डल (चन्द्रमण्डल)
3, 22, 13. ज्योतिष्मा तुषारकलुषीकृता 14. ऽपतन 24. SUÇR. 1, 20, 12. 22, 3.
VARĀH. BRH. S. 21, 20. पृक्तस्तुषारैर्गिरिर्निराणाम् *Staubregen* RAGH. 2,
13. कुन्दमत्तुषारम् Thau ÇĀK. 113. स्रपयन्ती मुखं वाष्पैस्तुषारैरिव प-
ङ्गवम् R. 6, 94, 11. प्रपततुषारो हेमत्तकालः R. 4, 1. शैशिरं च मकाशैलं
तुषारचयसंनिभम् HARIV. 12386. ताडितानां विशीर्षानां विमलदत्तपङ्कयः ।
वानरणां प्रदृश्यन्तां तुषारनिकरां स्व ॥ R. 5, 83, 8. अचलम् — गौरं तुषारैः
MEGH. 53. सतुषारशीतलः — वनानिलः RAGH. ed. Calc. 9, 68. तुषारवर्षवि
सक्तस्यचन्द्रः 14, 84. PANĀT. 93, 2. ऽमृति KUMĀRAS. 1, 5. ऽवर्षैर्वहलैः RĀ-
Ā-TAR. 4, 367. — b) pl. N. pr. eines Volkes (s. u. तुषार). — Vgl. तुङ्गिन्.

तुषारकण (तु^० + कण) m. *Schneeflocke*: जलापाततुषारकणानधरि KA-
THĀS. 19, 50. Nach WILS. *Eiszapfen, Thautropfen und Reif*.

तुषारकिरण (तु^० 1. + कि^० Strahl) m. der Mond AMAR. 49. ÇIÇ. 9, 27.
— Vgl. तुषाररश्मि.

तुषारगिरि (तु^० + गि^०) m. das Schneegebirge, der Himālaja MBH.
13, 836. — Vgl. तुषारदि.

तुषारगौर (तु^० + गौर) 1) adj. weiss wie Schnee (?) R. 1, 6. — 2) subst.

Kampfer NIGU. Pa.

तुषाररश्मि (तु^० + र^०) m. der Mond PRAB. 116, 18. — Vgl. तुषा-
रकिरण.

तुषारदि (तुषार + अदि) m. der Himālaja BHART. 2, 29. MEGH. 106.
KATHĀS. 1, 40. 4, 87. 22, 80. — Vgl. तुषारगिरि.

तुषित (Nebenform von तुष्ट; s. u. तुष्) 1) m. pl. eine best. Klasse von Göt-
tern AK. 1, 1, 4, 5. MBH. 13, 1371. 36 an der Zahl H. Ç. 4. 12 an der Zahl und
mit den 12 Āditja identifi. HARIV. 171. fgg. 418. VP. 122. 260. 12 Söhne
Bhagavants, welche mit Namen aufgeführt werden BUĀG. P. 4, 1, 8.
Bei den Buddhisten BUAN. Intr. 606. 109. 202. Lot. de la b. l. 279. LA-
LIT. 10 u. s. w. (der sg. nirgends zu rechtfertigen). ऽकायिक zur Gruppe
der T. gehörig ebend. 37. 51. 120. 178. — sg. als Beiw. von Viṣṇu (einem
der Āditja), ebenso मरुतुषित MBH. 12, 12864. — 2) f. अ N. pr. der
Gemahlin Vedaçiras' und Mutter des Gottes Vibhu (nach BUANOUR
und VP. 260, N. 5 auch Mutter der Tushita) BUĀG. P. 8, 1, 21.

तुषोत्थ (तुष् + उत्थ) m. = तुषोदक RĀĀN. im ÇKDR. NIGU. Pa.

तुषोदक (तुष् + उदक) n. saurer Reis- oder Gerstenschleim TRIK. 2, 9,
10. H. 413. HĀR. 113. SUÇR. 1, 157, 6. 2, 77, 3. — Vgl. तुषाम्बु.

तुष्टि (von तुष्) f. 1) *Befriedigung, Zufriedenheit* MBH. 1, 20. BUĀG. 10,
5. BUĀG. P. 2, 10, 29. आत्मनः M. 2, 6. मनसः N. 22, 3. HIT. I, 207. भवेत्तु-
ष्टिर्न तस्य च R. 5, 89, 5. भक्त्यामास राजेन्द्र न च तुष्टिं जगाम सः MBH. 14,
2728. SĀY. 1, 7. तुष्टिं नीताः सर्वे PANĀT. 26, 12. तस्मिंस्तावत्तयः कुर्याद्या-
वतुष्टिकरं भवेत् M. 11, 233. 4, 217. JĀGŪ. 3, 258. MBH. 1, 1996. R. 1, 83,
15. द्रव्याणि हिंस्याद्यो यस्य — स तस्योत्पादयेत्तुष्टिम् M. 8, 288. R. 1, 19,
25. तुष्टिदान ad HIT. 27, 16. BUĀG. P. 8, 16, 52. Im Sāmikhja neun Arten
von तुष्टि KAP. 3, 39. SĀMĪKHJA. 47. 50. TATTVAS. 38. fg. Uneig. von Leb-
losem: निरुन्यते खल्वाख्यातमुपसर्गाणां तुष्टये VS. PRĀT. 8, 57. — 2) per-
sonif. HARIV. LANGL. I, 506. eine Tochter Daksha's und Mutter des
Samtosha oder Muda VP. 54. BUĀG. P. 4, 1, 49. 50. MĀRK. P. 50, 20. 26.
eine Tochter Kaçjapa's VP. 82, No. 2. eine aus den Kalā der Pra-
kṛti hervorgegangene Göttin und Gemahlin Ananta's BRAHMAVAIV. P.
in Verz. d. Oxf. H. 23, b, 5. N. einer Mātrikā BHAVADEVAHATTA im
ÇKDR. — 3) N. einer Kalā des Mondes BRAHMAVAIV. P. in Verz. d. Oxf.
H. 18, b.

तुष्टिमत् (von तुष्टि) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Ugra-
sena, VP. 436. BUĀG. P. 9, 24, 23.

तुष्टु m. ein im Ohr getragener Edelstein ÇABDĀK. im ÇKDR.

तुष्य (von तुष्) adj. viell. leicht zufriedenzustellen, als Beiw. Çiva's
HARIV. 14882.

तुम् तौसति tōnen DHĀTUP. 17, 60.

तुम m. = तुष 1. RAMĀN. zu AK. 2, 9, 22. ÇKDR.

तुस्त m. n. v. l. für बुस्त AK. 3, 6, 4, 34. Staub SĀRAS. zu AK. ÇKDR.
— Vgl. तुस्त.

तुक्, तौकति quālen, peinigen DHĀTUP. 17, 86.

तुकर m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda MBH. 9, 2573.
तुकर desgl. ebend.

तुङ्गिन् UNĀDIS. 2, 52. 1) adj. kalt; s. तुङ्गिन्किरण, ऽगु, ऽरश्मि. — 2)
n. SIDDH. K. 249, a, 8. a) *Nebel, Thau, Reif, Schnee* AK. 1, 1, 2, 19. H.